

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ПДАТУ

Богдан Лепкий
1872-1941

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ
/До 80-річчя з дня смерті/

2021

ЗМІСТ

Богдан Лепкий – одна з вершинних постатей в історії українського письменства і культури	3
Богдан Теодор Нестор Лепкий (Богдан Сильвестрович Лепкий) – поет, мемуарист, новеліст, один з найвидніших західно- українських письменників свого часу; філософ; освічений, прогресивний; прозаїк, перекладач, літературознавець, видавець.....	9
Богдан Лепкий – велет українського інтелекту та патріотизму	14
Бібліографія творчості Богдана Лепкого	17

Богдан Лепкий – одна з вершинних постатей в історії українського письменства і культури

*«Ми віримо глибоко й безконечно,
Що правда і добро,
І наш народ не вмер!»*

(Б. Лепкий)

Богдан Лепкий видатний поет, прозаїк, критик, видавець, перекладач, історик літератури, літературознавець, громадсько-культурний діяч, художник, публіцист.

Народився Богдан Лепкий 4 листопада 1872 р. на хуторі Кривенький – (нині не існує), неподалік від с. Кругулець (нині – с. Кругулець Гусятинського району), за іншими даними – в с. Кривеньке (нині – Чортківського району).

Богдан із 1878 р. протягом восьми років мешкав у Бережанах у свого діда Михайла Глібовицького – священника, віце-маршала Бережанського повіту. Основи шкільної науки Б. Лепкому викладав домашній учитель. З 1878 р. Богдан вчився (відразу з другого класу) в звичайній школі з польською мовою навчання у Бережанах.

В родині Лепких панував культ книги, витав дух любові до історії рідного краю, до обездоленого народу. Його батько був священником і освіченою людиною.

Крім Богдана, який був найстаршим, у подружжя Лепких народилося ще семеро дітей, троє з них малими померли від дифтерії.

В дитинстві Богдан був допитливим, міг до ранку слухати розповіді старших людей, захоплювався фольклором, легендами, віруваннями, обрядами. Усе почуте, пізнане згодом стало тим бездонним джерелом, яке упродовж усього життя живило його душу.

Поет писав :

«Не від шкільних лавок

Я набрався гадок

Про минувшину рідного люду,

А з думок-співанок

Парубків і дівок

В чистім полі, в жнива, серед люду»

Б. Лепкий змалечку грав на скрипці, чудово співав, знав безліч народних пісень. Але перевагу віддавав малярству, де також проявляв неабиякі здібності. Але завдяки Андрію Чайковському віддав перевагу літературі.

Мати – Домна, дочка отця Глібовицького – гарно співала, акомпанувала собі на гітарі, і вправно малювала. Мабуть, від неї Богдан успадкував талант до малярства. Батько, знаючи ситуацію в українському мистецтві, заохочував сина стати живописцем. «Богдан нехай малює, нам треба історичних малярів», – говорив він.

У 1883 р., після закінчення школи, вступив до Бережанської класичної гімназії з польською мовою навчання. Співав у гімназійному хорі. Брав участь у концертах, декламував вірші, читав уривки з прозових творів. Мав змогу познайомитись з акторами

мандрівного театру «Української Бесіди» Владиславом Плошевським, Степаном Яновичем (батьком Леся Курбаса). Малярству вчився у Юліана Панькевича, згодом знаного українського художника, під його керівництвом намалював портрети : О. М. Глібовецького; бабусі; батька – о. Сильвестра Лепкого, публіциста і письменника (літературний псевдонім – Марко Мурава); матері – Домни; низку портретів українських поетів, зокрема Т. Шевченка.

Літературною творчістю Б. Лепкий почав займатися ще під час навчання у Бережанській гімназії. Ще в другому класі писав вірші, оповідання, створив поему про русалок (на жаль не збереглася).

У 1891 р. закінчив гімназію і вступив до Віденської Академії мистецтв. Через три місяці за порадою Кирила Студинського перейшов на філософський факультет. Тут він вивчав мовознавство та історію літератури. Брав участь у роботі студентського товариства «Січ». Займався етнографічними дослідженнями. У Відні заприятелював з художником Миколою Івасюком, продовжував малювати під його опікою. На літні канікули приїздив до Жукова. У селі створив кілька картин на історичну тематику, серед них : «Коронація короля Данила», робив рисунки для подальших праць «Козацькі бої», малював сцени з полювань.

Саме в селі Жукові, в оселі батька, відбулася 1895 року перша зустріч молодого письменника з І. Франком. Кілька днів гостював у Лепких Франко. Між ним і господарем дому точилася гостра полеміка про роль і значення християнської культури. Як засвідчив пізніше Лепкий, саме тоді в пориві глибокого емоційного збудження Франко пообіцяв написати поему «Мойсей». До кінця днів Великого

Каменяра, в його особі, Богдан Лепкий мав щирого друга і мудрого порадника. Власне з поради Франка вперше взявся за історичну тему.

З другого курсу студіював на філологічному відділі Львівського університету. Українську історію та літературу вивчав під керівництвом М. Грушевського, І. Шараневича.

Закінчив університет у 1895 році. Брав участь у львівських молодіжних товариствах «Ватра», «Сокіл», хорі «Боян».

Взагалі Богдан Лепкий навчався аж у трьох університетах : Віденському, Краківському, Львівському.

Студентом Львівського університету надрукував в газеті «Діло» своє перше оповідання «Шумка» (1895 р.), потім чотири поезії в прозі «На палеті», оповідання «В лісі» та «Дивак». Того ж року опублікував поезії «В світ за очі», «Ідилія» та «Сонет».

З 1895 р. почав працювати учителем української, польської та німецької мов і літератур, історії та географії у Бережанській гімназії. Водночас активно займався громадською працею : започаткував читальні «Просвіти», бібліотеки і позичкові каси, виголошував реферати та промови на святкових академіях, був учасником хору «Боян» і драматичного гуртка. Зіграв роль Петра у «Наталці Полтавці» (1898 р.).

1897 р. одружився з донькою свого дядька по батькові, священника Миколи Лепкого з Коломиї – Олександрою, яку здавна кохав. Мав з нею трьох дітей.

У 1899 році в Ягеллонському університеті (м. Краків) відкривається лекторат української мови і Богдан Лепкий запрошується працювати викладачем. Одночасно працює професором

у третій гімназії ім. Яна Собеського у Кракові. В цей час співпрацював з літературним об'єднанням «Молода Польща».

Перша світова війна застала сім'ю Лепких у Кракові. Коли російська армія восени 1914 р. почала займати Галичину і Буковину та вивозити українську інтелектуальну еліту, Лепкі разом з іншими біженцями переїхали у Карпати, сподіваючись, що війна у гори не дійде. Вони зупинилися в м. Яремче.

Щоб не потрапити до рук царської жандармерії Б. Лепкий виїхав через Угорщину до австрійської столиці. У Відні працював у часописі «Вістник Союзу Визволення України» і в Культурній Раді.

Восени 1915 р. Б. Лепкий був мобілізований до австрійського війська. Завдяки сприянню друзів не був відправлений у діючу армію, а виїхав у Німеччину для освітньо-культурної роботи серед українців-військовополонених царської армії.

Після ліквідації таборів Б. Лепкий навесні 1920 р. переїхав до Шпандау біля Берліна, а у січні 1921 р. – до Берліна. Тут до 1925 р. очолював Український Допомоговий комітет, Комітет опіки над утікачами, Товариство охорони могил. Був співорганізатором українських видавництв : Якова Оренштайна «Українська Накладня» та гетьманського руху «Українське Слово». Співпрацював з редакцією газети «Українське слово» (1921-1923).

В 1925 році Б. Лепкий повернувся до Кракова і продовжив викладати в Ягеллонському університеті, де його призначили доцентом, завідувачем кафедри української літератури. З цього ж часу він є головою Товариства письменників і журналістів

ім. І. Франка у Львові. З 25 грудня 1925 р. почесний член товариства «Просвіта».

Письменник часто приїздив до Тернополя, Бережан, на Гуцульщину й Опілля. Бував також у Гусятині, Кременці.

До 60-річчя Б. Лепкий був нагороджений викутим з добутої московської зброї, відзначеним гербом гетьмана І. Мазепи і тризубом, «перехідним перстнем Мазепи» – відзнака уряду Української Народної Республіки (УНР).

Друга світова війна застала Б. Лепкого на відпочинку в Черче. 23 вересня 1939 р. він із сім'єю і братом Левом повернувся до Кракова. Після закриття німецькими окупантами Краківського університету, він залишився без роботи і йому відмовили в професорській пенсії.

Останні роки життя були найтяжчі, затьмарені фашистською окупацією. Проте літературну працю він не покинув : написав книжку мемуарів «Бережани» – третю частину «Казки мого життя», яку він не закінчив, повість «Крутіж», чимало віршів, перекладав з української на німецьку, дописував до українських журналів.

21 липня 1941 р. Богдан Лепкий помер. Похований на Раковицькому цвинтарі у Кракові (Польща).

Богдан Теодор Нестор Лепкий
(Богдан Сильвестрович Лепкий) –

поет, мемуарист, новеліст, один з найвидніших західно-українських письменників свого часу; філософ; освічений, прогресивний; прозаїк, перекладач, літературознавець, видавець

«О краю мій!..

Перед тобою гну коліно

І кличу: Боже в небесах,

За кров, за муку, за руїну

Верни, верни нам Україну!»

(Б. Лепкий)

Творча спадщина Б. Лепкого становить понад 80 власних книг, у т.ч. цикл романів «Мазепа», повісті, оповідання, казки, спогади, збірки віршів та поеми, також переклади, статті літературного та мистецького спрямування, опубліковані у численних газетах, журналах, альманахах, календарях, збірках. Він упорядник і видавець 62 томів творів української класики з ґрунтовними дослідженнями, примітками, коментарями. Бібліографія творів Богдана Лепкого становить до тисячі позицій.

Історичні твори Б. Лепкого – дуже реалістичні, хоч і сповнені романтичної любові до рідного краю. Сюжети їхні захоплюючі, мова легка й колоритна, читаються вони легко, а при цьому наповнюють читача високою духовністю.

За його творами можемо вивчати українську історію і, що головніше, можемо вчитися справжньої любові до рідного краю: «З села» (1898); «Оповідання», «Стрічки» (1901); «Листки падають», «Осінь», «Щаслива людина» (1902); «В глухім куті» (1903); «На чужині», «Начерк історії української літератури» (1904); «По дорозі життя» (1905); «Мазепа» (1908); «З глибини душі» (1909); «Мати», «Кара», «Небіжчик», «Для ідеї», «Кидаю слова» (1911); «З-над моря» (1913); «Мотря», «Буря», «Вечір», «Дзвони», «Душа», «Свої», «Не вбивай», «Батурин», «Полтава», «З-під Полтави до Бендер» та ін.

Яскраві постаті Мотрі, Чуйкевича, Пилипа Орлика, Андрія Войнаровського можуть служити і для нас чудовими зразками служіння Україні, здатності підпорядкувати свої особисті інтереси й прагнення високій національній ідеї.

Літературознавчі дослідження : «Маркіян Шашкевич», «Про життя великого поета Тараса Шевченка», «Василь Стефаник», дослідження творчості : І. Котляревського, Марка Вовчка, Ю. Федьковича ставлять Б. Лепкого на одне з чільних місць в українському літературознавстві першої половини ХХ століття.

На слова поезій Б. Лепкого написали музику до солоспівів і хорових композицій Лев Лепкий (брат письменника), В. Барвінський, М. Гайворонський, В. Балтарович, Н. Ніжанківський, Д. Січинський, Б. Кудрик, О. Бобикевич, Я. Ярославенко, Ф. Колесса, С. Людкевич, А. Рудницький, І. Соневицький, В. Подуфалий, Я. Мазурак та ін.

Для мільйонів українських патріотів стало життєвим кредо, яке проголосив Богдан Лепкий : **«Жав, не жав, а сіяти треба!»**. А його вірш «Журавлі» («Видиш (чуєш), брате мій...» 1910 р.) став

народною піснею (музика Левка Лепкого). Також успіху набув інший пісенний текст «Час рікою пливе» (музика народна).

Як письменник, Богдан Лепкий, став відомим у кінці 90-х років минулого століття.

Подив і захоплення викликають надзвичайна працьовитість і працездатність Богдана Лепкого та його багатющі доробки в прозі й поезії, в літературознавчих і мистецтвознавчих дослідженнях, в численних перекладах і різножанровій малярській спадщині.

У всій своїй багатогранній діяльності Богдан Лепкий насамперед – видатний і вельми плодотворний письменник.

З 1899 року аж до смерті Богдан Лепкий прожив у Кракові, проте ніколи не поривав зв'язків з рідною землею, щорічно приїздив до Львова, відвідував близькі з дитинства місця на Поділлі, не відмежувався від громадського життя Галичини. Підтримував тісні взаємини з українськими діячами культури та літератури, які мешкали на терені Польщі. Його дім став своєрідним центром української еміграції.

Краківський період життя у творчості Богдана Лепкого був дуже плідним. Тогочасна критика високо цінувала його твори, називаючи їх не мистецтвом для мистецтва, а мистецтвом для життя. Велика заслуга письменника ще й у тому, що йому належить пальма першості в популяризації у Польщі української як дожовтневої, так і радянської літератури.

Останній відрізок життя Богдана Лепкого (1930-1939 рр.) тісно пов'язаний з селом Черче, що за п'ять кілометрів від Рогатина на

Івано-Франківщині. Сюди щоліта він приїздив лікуватись до місцевого санаторію, який славився своїми цілющими грязями.

На жаль, творчість Богдана Лепкого ще недостатньо вивчена і чекає свого дослідника.

Але те, що Богдан Лепкий – видатна постать в українській літературі, не викликає сумніву. Сучасник Івана Франка, Василя Стефаника, Марка Черемшини, Осипа Маковея – він гостро усвідомлював соціальні й національні проблеми рідного народу.

Водночас вражає обсяг написаного Богданом Лепким. Лише бібліографічний перелік його творів зайняв би понад сімсот сторінок машинопису. За обсягом літературної спадщини Богдан Лепкий поступається тільки своєму учителеві Івану Франку.

Основне місце в його історичному набутку займають твори про період гетьманування Івана Мазепи, відомого політичного діяча, однієї з найяскравіших постатей тогочасної Європи. На жаль, діяльність Мазепи в нашій історії зображалася у «кривому дзеркалі». Його звинувачували у зраді, обзивали найбруднішими словами. А про те, що Іван Мазепа – небуденна особистість, свідчить хоч би той факт, що про нього писали такі видатні письменники, як Байрон, Гюго, Словацький, Рилєєв, Пушкін, Тарас Шевченко, Степан Руданський, Володимир Сосюра ...

Богдан Лепкий як письменник, історик, зрештою, патріот у своїй творчості намагався сказати правду про цього політичного діяча.

Про гетьмана Мазепу він написав сім книг : трилогія «Мазепа» («Мотря» (т. 1 і 2), «Не вбивай», «Батурин», «Полтава» (т. 1) «Над Десною» (т. 2), «Бої», «Мазепа», «З під Полтави до Бендер»). Остання

книга була опублікована через 14 років після смерті автора його братом поетом і композитором Левком Лепким у Нью Йорку.

Великої шани заслужив Б. Лепкий як учений і педагог, громадський діяч і професор кафедри української літератури в Ягеллонському університеті. Він був членом українських наукових інститутів у Варшаві, Кракові, Берліні.

Нелегким шляхом, як усі видатні люди, пройшов до визнання і слави Богдан Лепкий. Передусім його гнітила суспільно-політична дійсність австрійського панування, безцеремонне втручання влади у життя і творчість українських діячів культури та літератури, свавілля цензури.

Богдан Лепкий – велет українського інтелекту та патріотизму

*«Люби життя, люби людей, природу, а кривду
Кинь у забуття, мов камінь в тиху воду»*

Б. Лепкий

Р. Горак : *«Публікація «Мазепи» принесла авторові грандіозний успіх... У передвоєнні роки інтелігентність та освіченість кожного українця вимірювалась тим, чи читав він «Мазепу»».*

Л. Бурська : *«Лепкий добре знав і відчував історію України, добу Гетьманщини. Завдяки зверненню його до історичної лексики, зокрема до назв зброї, звань і посад військових, іншої козацької атрибутики, читач переймається жвавим описом подій XVIII століття, а розуміючи зміст історизмів, він сприймає текст художнього твору інформативно».*

М. Ільницький : *«Богдан Лепкий – не епізодичне ім'я в українській літературі, це постать першорядної ваги, пересічного таланту. Поет, прозаїк, перекладач, літературознавець, видавець – він у кожному з цих галузей вніс вагомий вклад».*

Коли шукаємо в нашій історії повчальні приклади, які вказували б нам, сьогоднішнім, правильний і праведний шлях, найчастіше звертаємося до постатей видатних письменників, яких так щиро дарував Україні Господь, і які високо підносилися на світові вершини інтелекту.

Серед них людина, яка представляє надзвичайно потужний інтелект, людина, якою може пишатися кожен українець.

Це – багатогранна особистість, оскільки він – поет і письменник, художник і мистецтвознавець, дослідник літературних процесів і перекладач, автор текстів численних музичних творів і теоретик феномену Українського Січового Стрілецтва, видатний педагог і активний громадський діяч.

Це є іпостасі видатного українця, ім'я і твори якого в совєтські часи були заборонені. А це великий зразок гідної постави українця-патріота. Його ім'я – Богдан Лепкий.

Закликаємо читачів зануритися в невмирущі твори Богдана Лепкого. Доречно буде процитувати передсмертні слова Великого Гетьмана, передані нам Великим Письменником : *«Дякую Тобі, Боже, за охоту до життя і діла. Велике це добро, і Ти найкраще бачиш, що я його у землю не закопав. Не гайнував. І головою й руками трудився, і мислю, і мечем. Великого хотів. А що не здійснив свого хотіння, може, це й не моя вина. Всі ми люди. Цвіт і комаха, дерево і звірі у лісі, такі, як Ти їх сотворив, Боже. А людині дав Ти волю розвиватись. На людині Ти, мабуть, і завівся. Людині ще багато дечого бракує. Не карай же нас за те, лиш допоможи нам кращими стати, достойними премудрости Твої!»* («З-під Полтави до Бендер», «Червона Калина». Львів, 1991. С. 198.)

Богдан Лепкий, котрий понад усе любив Україну й український народ, серцем і аналітичним розумом, глибоко прихилився до постаті гетьмана Мазепи, думається, як найдостовірніше розгадав думи великого гетьмана, який, жертвуючи всіма вигодами, почестями і

статками своїми, піднявся на порятунок України, яка гинула від царського свавілля.

Збагнімо це! Пам'ятаймо і робімо висновки для себе...

В підготовці вечору були використані публікації Лідії Купчик та
Тернопільської обласної бібліотеки для молоді

Бібліографія творчості Богдана Лепкого

ТВОРИ БОГДАНА ЛЕПКОГО

1. Вадим : історична повість / Богдан Лепкий // Жовтень. – 1989. – № 6. – С. 14-65.
2. «Вїзд Хмельницького до Києва» образ Миколи Івасюка / Богдан Лепкий // Визвольний шлях. – 2006. – № 4. – С. 54-57.
3. Вибір віршів / Богдан Лепкий. – Вецляр : Струя, 1921. – 60 с.
4. З села : оповідання / Богдан Лепкий. – Ужгород : Вікторія, 1923. – 31 с.
5. Заспів ; Журавлі ; Весна 1915 р. : [поезія] / Богдан Лепкий // Вітчизна. – 2001. – № 5–6. – С. 60-63. – ХХ сторіччя української поезії.
6. Каяла : історичне оповідання з нагоди 750-ліття походу князя Ігоря Святославича на половців 1185 р. / Богдан Лепкий. – 2-ге вид., незакінч. – Нью-Йорк : Говерля, 1956. – 68 с.
7. Починок / Богдан Лепкий. – Нью Йорк : З друкарні «Свободи», 1917. – 32 с.
8. Вибране / Богдан Лепкий ; передм. М. М. Ільницького ; ред. Н. І. Степула. – Львів : Світ, 1990. – 184 с.
9. Вибрані твори : у 2 т. / Богдан Лепкий ; упоряд., вступ. сл., та передм. Н. І. Білик, Н. І. Гавдиди. – Київ : Смолоскип, 2007. – Т. 1. – 606 с. – (Розстріляне Відродження).
10. Вибрані твори : у 2 т. / Богдан Лепкий ; упоряд. : Н. Білик, Н. Гавдиди ; приміт. : Н. Білик, Н. Гавдиди, Л. Білик. – Київ : Смолоскип, 2011. – Т. 2. – 616 с.

11. Вибрані твори / Богдан Лепкий ; уклад.-ред. Б. Мельничук. – Тернопіль : Збруч, 2006. - Т. 2 : Мотря : іст. повість ; Орли : іст. оповідання з років 1734-1750 ; Крутіж : іст. повість ; Оповідання. – 400 с.
12. Журавлі повертаються... : з епістолярної спадщини / Богдан Лепкий ; – Львів : Фенікс, 2001. – 920 с.
13. Лепкий, Б. С. З-під Полтави до Бендер ; Крутіж : історичні повісті / Б. С. Лепкий. – Львів : Червона калина, 1991. – 336 с. – (Істор. б-ка «Дзвона» ; Ч. 5).
14. З-під Полтави до Бендер : історична повість / Богдан Лепкий. – Київ : Дніпро, 1992. – 266 с.
15. Казка мого життя : Крогулець. До Зарваниці!. Бережани / Богдан Лепкий. – Івано-Франківськ : [Б. в.], 1998. – 256 с.
16. Казки : для мол. шк. віку / Богдан Лепкий. – 2-ге вид. – Київ : Веселка, 2009. – 96 с.
17. Казки : для мол. шк. віку / Богдан Лепкий. – Київ : Веселка, 1991. – 96 с.
18. Крутіж : історичні повісті : для ст. шк. віку / Богдан Лепкий. – Київ : Веселка, 1992. – 390 с.
19. Мазепа : трилогія. Мотря / Богдан Лепкий // Дзвін. – 1991. – № 2. – С. 25-91.
20. Мазепа : трилогія. Мотря : історична повість. У 2-х т. / Богдан Лепкий. – Дрогобич : Відродження, 2006. – 496 с.
21. Мазепа : трилогія. Мотря : історична повість. У 2-х т. / Богдан Лепкий. – Львів : Червона калина, 1991. – 389 с. – (Історична бібліотека «Дзвона» ; ч. 6).

22. Мазепа : трилогія. Не вбивай. Батурин : іст. повісті / Богдан Лепкий. – Львів : Червона калина, 1991. – 389 с. – (Іст. б-ка «Дзвона» ; Ч. 8).
23. Мазепа : трилогія. Полтава : іст. повісті / Богдан Лепкий. – Львів : Червона калина, 1991. – 407 с. – (Іст. б-ка «Дзвона» ; Ч. 10).
24. Мазепа, гетьман український : сповідь перед людьми і часом / Богдан Лепкий. – Тернопіль : Ред.-видав. відділ управління по пресі, 1991. – 84 с.
25. Мотря : історична повість / Богдан Лепкий. – Київ : Дніпро, 1992. – 464 с.
26. Не вбивай. Батурин: історична повість / Богдан Лепкий. – Київ : Дніпро, 1992. – 535 с.
27. Поезіє, розрадо одинока / Богдан Лепкий. – Тернопіль : Обл. т-во ім. Б. Лепкого, 1996. – 86 с.
28. Поезії / Богдан Лепкий. – Київ : Рад. письменник, 1990. – 383 с. – (Б-ка поета).
29. Полтава : історична повість / Богдан Лепкий. – Київ : Дніпро, 1992. – 487 с.
30. Про жите великого поета Тараса Шевченка / Богдан Лепкий. – Львів : Просвіта, 1911. – 48 с.
31. Про життя і твори Тараса Шевченка / Богдан Лепкий. – Тернопіль : Джура, 2004. – 184 с.
32. Про життя і твори Тараса Шевченка / Богдан Лепкий. – Київ : Україна, 1994. – 173 с.
33. Сотниківна : історична картина з часів Івана Виговського / Богдан Лепкий. – Тернопіль : Ред.-вид. відділ управління по пресі, 1991. – 116 с.

34. Твори. В 2-х т. / Богдан Лепкий. – Київ : Дніпро, 1991. – Т. 1 : Поезія, оповідання і нариси, історичні повісті. – 862 с.
35. Твори. В 2-х т. / Богдан Лепкий. – Київ : Наук. думка, 1997. – Т. 1 : Поетичні твори. Прозові твори. Мемуари. – 846 с. – (Б-ка укр. літ. Новіт. укр. літ.).
36. Твори. В 2-х т. / Богдан Лепкий. – Київ : Дніпро, 1991. – Т. 2 : Повість ; Спогади ; Виступи. – 719 с.
37. Твори. В 2-х т. / Богдан Лепкий. – Київ : Наук.думка, 1997. – Т. 2 : Прозові твори. – 694 с. – (Б-ка укр. літ. Новіт. укр. літ.).
38. Цвіт споминів : Віршовані казки . Великодня, різдвяна, новорічна поезія. Оповідання : твори для дітей / Богдан Лепкий. – Бережани : Музей Б. Лепкого ; Тернопіль : Джура, 2002. – 184 с.
39. (Федір Крегулецький). Чекає нас велика річ : прольог / Богдан Лепкий. – Краків : [б. в.], 1910. – 11 с.
40. (Ярослав Марченко). Власна хата : прольог, написаний на відчинене Народного дому в Бережанах 1.III.1903. р. / Богдан Лепкий. – Коломия : Поступ, 1903. – 14 с.
41. Мазурак Я. Вітер рідного Поділля : 18 пісень на вірші Б. Лепкого / Ярослав Мазурак. – Бережани : [б. в.], 1996. – 30 с.
42. Подуфалий В. Українські пісні на слова Богдана Лепкого / В. Подуфалий // Народна творчість та етнографія. – 2002. – № 5-6. – С. 75–72.
43. Чуєш, брате мій : [пісня] / муз. Л. Лепкого, сл. Б. Лепкого // Позакласний час. – 2007. – № 6. – С. 51.

ПУБЛІКАЦІЇ ПРО БОГДАНА ЛЕПКОГО

1. Білик (Лиса) Н. Українська національна ідея в поетичній творчості Богдана Лепкого / (Лиса) Н. Білик // Слово і час. – 2006. – № 9. – С. 45–50.
2. Білик Н. Б. С. Лепкий – діяч Союзу визволення України / Н. Білик // Збірник праць Тернопільського міського осередку Наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка. – 2006. – Т. 2 : Національно- визвольні змагання укр. народу у ХХ ст. – С. 24–44.
3. Білик Н. Богдан Лепкий на шляху до епопеї «Мазепа» / Н. Білик // Тернопіль вечірній. – 2010. – 22 груд. (№ 56). – С. 15.
4. Білик Н. На шляху від Барви до Слова : творчість Богдана Лепкого крізь призму літературно-мистецької взаємодії / Н. Білик, Н. Гавдида // Визвольний шлях. – 2005. – № 3. – С. 74–83.
5. Білик Н. Повість Богдана Лепкого «Сотниківна» : історико-культурологічний аспект / Н. Білик // Літературний Тернопіль. – 2010. – № 1. – С. 99–109. – До 137-ї річниці від дня народження Богдана Лепкого та 350-ліття Конотопської битви 1659 р.
6. Білик Н. Рукописи Б. Лепкого у фондах київських архівів / Н. Білик // Наукові записки ТДПУ ім. В. Гнатюка. – 2003. – Вип. 3. – С. 251–256. – (Серія Історія).
7. Білик-Лиса Н. Богдан Лепкий у духовному відродженні українського народу / Н. Білик-Лиса. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 1999. – 128 с.
8. Білічак Л. С. Золота липа і журавлиний ключ Богдана Лепкого : усний літературний журнал / Л. С. Білічак // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2005. – № 33. – С. 24–27.

9. Богдан Лепкий – видатний український письменник : збірник статей і матеріалів урочистої академії, присвяченої 120-річчю від дня народження письменника / відпов. ред. : Р. Т. Гром'як, М. П. Ткачук. – Тернопіль : ТДП, 1993. – 195 с.
10. Богдан Лепкий – письменник, учений, митець : матеріали наук. конф., присвяч. 120-річчю від дня народж. Богдана Лепкого / ред. Л. Кіліченко. – Івано-Франківськ, 1992. – 162 с.
11. Богдан Лепкий в духовній історії України : матеріали наук. конф., Бережани, 27 серп. 2005 р. / за наук. ред. Р. Т. Гром'яка. – Тернопіль : Джура, 2006. – 128 с.
12. Богдан Лепкий у школі : методичні рекомендації щодо проведення уроків і позакласних заходів, на допомогу вчителям укр. мови і літератури. – Тернопіль : Збруч, 1993.
13. Богдан Лепкий, 1872-1941 : збірник у пошану пам'яті поета / за ред. Є. Ю. Пеленського. – Київ ; Львів : Українське вид-во, 1943. – 77 с.
14. Бородіна Т. Б. Лепкий «Цвіт щастя». Зв'язок новели з народною легендою : [урок української літератури] / Т. Бородіна // Українська мова та література. Шкільний світ. – 2012. – № 13. – С. 13–15.
15. Букачик В. Наративні рівні та інстанції в повісті «Крутіж» Б. Лепкого / В. Букачик // Наукові записки ТДПУ ім. В. Гнатюка. – 2004. – Вип. 1 (14). – С. 3–8. – (Серія Літературознавство).
16. Бурківська Л. Про деякі особливості ідіостилю Богдана Лепкого : на матеріалі тетралогії «Мазепа» / Л. Бурківська // Українська мова і література в школі. – 2005. – № 5. – С. 58–62.
17. Видатні діячі м. Тернополя // Директор школи, ліцею, гімназії. – 2010. – № 4. – С. 5–6.

18. Візінська М. С. Богдан Лепкий. Казка «Мишка» : [урок проблемного пошуку] / М. С. Візінська // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2006. – № 8. – С. 28–32.
19. Вільчинська Т. Функціональне навантаження вигуків у віршованих творах Богдана Лепкого / Т. Вільчинська // Наукові записки ТНПУ ім. В. Гнатюка. – 2004. – Вип. 2 (12). – С. 198–203. – (Серія Мовознавство).
20. Вони прославляли та прославляють... Тернопільщину // Позакласний час. – № 12. – С. 55–60, 69–74.
21. Гавдида Н. Богдан Лепкий – письменник, маляр і громадянин : до 135-ї річниці з Дня народження / Н. Гавдида // Рада. – 2007. – № 10. – С. 42–44.
22. Гавдида Н. Богдан Лепкий та Микола Івасюк : Творчі взаємини мистців / Н. Гавдида // Визвольний шлях. – 2006. – № 4. – С. 44-53.
23. Гавдида Н. Малярські ремінісценсії в літературних творах Богдана Лепкого / Н. Гавдида // Визвольний шлях. – 2007. – № 11. – С. 21–28.
24. Гавдида Н. Формування літературно-малярського дискурсу у творчості Богдана Лепкого / Н. Гавдида // Визвольний шлях. – 2007. – № 12. – С. 17–24.
25. Гальонка О. Недоспівана пісня : літературна композиція за творами Богдана Лепкого / О. Гальонка // Шкільний світ. – 2005. – № 21–24. – С. 7–11.
26. Говдида Н. Пісня Б. Лепкого «Чуєш, брате мій» у контексті українського літературного процесу ХХ століття : націєконсолідуєчий аспект / Н. Говдида // Збірник праць Тернопільського міського осередку Наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка. – 2006. – Т. 2 : Національно-визвольні змагання українського народу у ХХ ст. – С. 59–70.

27. Голомб Л. Г. Із спостережень над українською поезією XIX – XX століть : зб. ст. / Л. Г. Голомб. – Ужгород : Гражда, 2005. – 380 с.
28. Гром'як Р. Т. Орієнтації. Розмисли. Дискурси, 1997 – 2007 / Р. Т. Гром'як. – Тернопіль : Джура, 2007. – 368 с.
29. Дегтярьова Г. Осінь очима Богдана Лепкого : сценарій літературного вечора / Г. Дегтярьова // Українська мова і література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2005. – № 7–8. – С. 45–48.
30. Дуда І. М. Тернопільщина літературна : 325 імен на карті області : путівник / І. М. Дуда. – Тернопіль : Ред.-вид. відділ облполіграфвидаву, 1990. – 76 с.
31. Дудар І. Народні джерела світобачення Богдана Лепкого / Інна Дудар // Дивослово. – 2005. – № 1. – С. 52–55.
32. Жила С. Магнетичні поля суміжних мистецтв у процесі вивчення повісті Богдана Лепкого «Мотря» / С. Жила // Українська література в загальноосвітній школі. – 2006. – № 5. – С. 2–8.
33. Жулинський М. Г. Із забуття – в безсмертя : сторінки призабутої спадщини / М. Г. Жулинський ; ред. А. В. Жукова. – Київ : Дніпро, 1990. – 447 с.
34. З історії української літератури / Видання союзу визволення України. – Репринтне видання. – Відень, 1915. – 33 с.
35. Записки наукового товариства імені Т. Шевченка. – Нью-Йорк ; Париж ; Сідней ; Торонто : НТШ, 1976. – Т. СХСІІІ : Богдан Лепкий, 1872-1941 : життя і творчість / написав В. Лев. – 399 с.
36. Качкан В. А. Пастори слова : українські письменники, вчені, громадські діячі – із священницьких родин / В. А. Качкан, О. В. Качкан ; наук. ред. М. Г. Іщенко. – Київ : Літопис-XX, 2011. – 360 с.

37. Климичин М. Лірика Богдана Лепкого : спроба нової оцінки / М. Климичин. – Тернопіль : Тернограф, 2003. – 152 с.
38. Корчева Л. М. Б. Лепкий новела «Цвіт щастя» : [урок позакласного читання] / Л. М. Корчева // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2011. – № 28. – С. 16–17.
39. Костецька О. І. Жанрова система прози Богдана Лепкого в рецепції літературної критики 30-40-х років ХХ століття / О. І. Костецька ; наук. ред. Р. Т. Гром'як. – Тернопіль : Підручники і посібники, 2004. – 73с.
40. Крецул Л. В. Образ Івана Мазепи в романі «Мазепа» Богдана Лепкого : [урок української літератури] / Л. В. Крецул // Все для вчителя. – 2007. – № 4. – С. 49–54.
41. Кучер С. Специфіка осмислення образу Мазепи у творчості Дж. Байрона і Б. Лепкого / С. Кучер // Студентський науковий вісник Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка. – 2005. – Вип. 10. – С. 142–144.
42. Лавренюк В. Національно-патріотичний пафос і загальнолюдські мотиви прози Богдана Лепкого : соціальне та екзистенційне у повісті Є. Гуцала «Милосердя по-американськи» / В. Лавренюк // Історико-літературний журнал. – 2007. – № 13. – С. 166–178.
43. Лев В. Богдан Лепкий = Bogdan Lepky : 1872-1941 : життя і творчість / В. Лев. – Нью-Йорк : [б. в.], 1976. – 399 с. – (Записки НТШ ; Т. 193).
44. Лепкіана Уляни Скальської : присвяч. 130-літтю від дня народження Богдана Лепкого / упоряд. Я. Коземчук ; передм. Б. Ступарик ; Клуб укр. інтелігенції ім. Б. Лепкого. – Івано-Франківськ : Грань, 2002. – 140 с.
45. Лиса Н. Богдан Лепкий в духовній історії України / Н. Лиса. – Чікаго : Тернопіль : Вид-во Романа Смика, 1996. – 56 с.

46. Лісович О. Усний журнал «Пора воскресіння» : Богдану Лепкому – 135 років / О. Лісович // Початкова освіта. Шкільний світ. – 2007. – № 39. – С. 4–7.
47. Лупак Н. М. Літературно-музичне буття образу Мазепи : монографія / Н. М. Лупак ; наук. ред. Р. Т. Гром'як. – Тернопіль : Карт-бланш, 2007. – 200 с.
48. Лупак Н. Музично-пісенний компонент у структурі образу Мазепи в пенталогії Богдана Лепкого «Мазепа» / Н. Лупак // Наукові записки ТНПУ ім. В. Гнатюка. – 2005. – Вип. 1 (16). – С. 56–62. – (Серія Літературознавство).
49. Лупак Н. Тріумф чи трагедія Івана Мазепи? : сторінками пенталогії Б. Лепкого «Мазепа» / Н. Лупак // Мандрівець. – 2003. – № 2. – С. 32–35.
50. Машталер Г. Високе небо Богдана Лепкого : літературно-музичний вечір / Г. Машталер // Українська література в загальноосвітній школі. – 2009. – № 4. – С. 40–44.
51. Мельничук Б. Богдан Лепкий – гордість Тернопільщини / Б. Мельничук, В. Уніят // Тернопіль вечірній. – 2011. – 2 листоп. (№ 44). – С. 8.
52. Мисевич М. «Його ім'я горітиме, як полум'я» : літературне свято до дня народження Богдана Лепкого у 8-му класі / М. Мисевич // Українська мова та література. Шкільний світ. – 2010. – № 1-2. – С. 29–31.
53. Михайліна Т. Він дбав про долю України : бінарний урок-дослідження з української літератури та історії України за трилогії Богдана Лепкого «Мотря» : 10 клас / Т. Михайліна // Українська мова і література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2006. – № 1. – С. 40–46.
54. Могильний А. Амбасадор нашої культури : (про поета Б. Лепкого) / А. Могильний // Голос України. – 2002. – № 215, 19 листоп. – С. 13.

55. Нахлік О. Сповідь і роздуми : (філо-софія Богдана Лепкого – поета) / Оксана Нахлік // Слово і час. – 1997. – № 11-12. – С. 26-31.
56. Незабутні літературні нариси Богдана Лепкого. – Нью-Йорк : Говерля, 1978. – 84 с. – (Б-ка українського слова ; Ч. 4).
57. Повернення Україні Богдана Лепкого. Кн. 2 : Видання присвячене 55-річчю смерті Богдана Лепкого / видав. Р. Смик. – Чікаго : Україна, 1996. – 404 с.
58. Повернення Україні Богдана Лепкого. Кн. 4 : Святкування 125-річчя від дня народження Богдана Лепкого, 1872-1997 / видав. Р. Смик. – Чікаго : Соборна Україна, 1998. – 416 с.
59. Погребняк Ф. Доля Богдана Лепкого і його спадщина. До 125-річчя від дня народження. З літературної спадщини / Ф. Погребняк // Літературна Україна. – 1997. – 30 жовт.
60. Погребняк Ф. Книжкові ілюстрації Богдана Лепкого / Ф. Погребняк // Бібліотечний вісник. – 1997. – № 6. – С. 26-28.
61. Погребняк Ф. Слово, повернуте на крилах журавлиних : 120 р. від дня народження Б. Лепкого / Ф. Погребняк // Літературна Україна. – 1992. – № 50, 17 груд.
62. Проблеми інтерпретації творчої спадщини Богдана Лепкого : матеріали міжнар. наук. конф., Тернопіль, 2-3 лист. 2007 р. / за ред. М. Ткачука, Н. Білик. – Тернопіль : Рада, 2007. – 388 с.
63. Самі про себе : автобіографії видатних українців ХІХ-го століття. / ред. Ю. Луцький. – Нью-Йорк : УВАН, 1989. – 328 с.
64. Сердюк П. «Вона там є...» : (Б. Лепкий) / Сердюк П. // Літературна Україна. – 1997. – 6 листоп.

65. Скорський М. «Я жив, терпів і вмер за мільйони...» : поетична Шевченкіана Богдана Лепкого / М. Скорський // Дивослово. – 2005. – № 3. – С. 43–45.
66. Творчість Богдана Лепкого в контексті європейської культури ХХ століття : матеріали Всеукр. наук. конф., присвяченої 125-річчю від дня народження письменника / відпов. за випуск і ред. Н. М. Поплавська. – Тернопіль : ТДПУ, 1998. – 388 с.
67. Ткаченко О. Б. Лепкий «Мишка» : [урок української літератури] / О. Ткаченко // Українська мова та література. Шкільний світ. – 2012. – № 13. – С. 16–17.
68. Ткачук М. П. Модерністський дискурс лірики та новел Богдана Лепкого / М. П. Ткачук. – Тернопіль : ТНПУ, 2005. – 128 с.
69. Фариба І. А. Б. Лепкий «Цвіт щастя» : [урок української літератури] / І. А. Фариба // Все для вчителя. – 2012. – № 17/18. – С. 118–120.
70. Фразеологізми у творах Богдана Лепкого : словник / гол. ред. С. Є. Панцьо ; уклад. : І. М. Бабій, Т. П. Вільчинська, Н. І. Лісняк [та ін.]. – Тернопіль : Джура, 2010. – 220 с.
71. Фурсова Л. Поетична творчість Богдана Лепкого. Інтегрований урок. 11 кл. / Л. Фурсова // Українська література в загальноосвітній школі. – 2004. – № 7. – С.38–40.
72. Царик О. Богдан Лепкий і Владислав Оркан : Дружба митців і творчий діалог / О. Царик. – Тернопіль : ТДПУ, 2000. – 136с.
73. Царик О. Елементи порівняльного вивчення літератури у творчій спадщині Богдана Лепкого / О. Царик // Освітнянин. – 2003. – № 1. – С. 24–26.
74. Шалата-Барна І. Шашкевичіана Богдана Лепкого / І. Шалата-Барна // Дзвін. – 2011. – № 11/12. – С. 136–140.

75. Шашкевичіана Богдана Лепкого : до 200-ліття від народження Будителя Галичини о. Маркіяна Шашкевича / упоряд. : У. Скальська, Є. Баран. – Івано-Франківськ : Грань, 2011. – 288 с.
76. Шудря М. «Чуєш, брате мій...» : Богдан Лепкий / М. Шудря // Голос України. – 2005. – 2 груд.
77. Юкало В. Музей Богдана Лепкого у Бережанах на Тернопіллі / В. Юкало // Дивослово. – 2007. – № 7. – С. 58–61.